

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. birželio 14 d.*

Byloje T-207/06

Europig SA, įsteigta Žoslene (Prancūzija), atstovaujama advokatės D. Masson,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2006 m. gegužės 31 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1425/2005-4), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį prekių ženklą EUROPIG kaip Bendrijos prekių ženklą,

* * Proceso kalba: prancūzų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Vadapalas ir N. Wahl,
posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

susipažinęs su 2006 m. rugpjūčio 4 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai
pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2006 m. rugsėjo 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai
pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2007 m. kovo 1 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- ¹ 2004 m. gegužės 4 d. ieškovė, anksčiau vadinta *Olympig SA*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo EUROPIG.
- 3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 29 ir 31 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka tokį apibūdinimą:
- „mėsa, paukštiena (mėsa); žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti pagaminti mėsos ir (arba) daržovių patiekalai, konservuota mėsa; dešrelės; dešros; mėsos gaminiai; rūkyti gaminiai; kumpis; lašiniai; spirgai“, priklausantys 29 klasei;

 - „pyragai su mėsa; pyragai (konditerijos gaminiai)“, priklausantys 30 klasei.
- 4 2005 m. rugsėjo 28 d. Sprendimu ekspertas atmetė Bendrijos prekių ženklo paraišką, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 38 straipsniu.
- 5 2005 m. lapkričio 25 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, padavė VRDT apeliaciją dėl eksperto sprendimo.
- 6 2006 m. gegužės 31 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį ieškovei pranešta 2006 m. birželio 8 d., Ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją dėl to, kad žymuo EUROPIG apibūdina prekes, kurioms jį prašoma įregistruoti, ir

neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų prasme. Kita vertus, remiantis ieškovės pateiktais dokumentais negalima daryti išvados, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamuosius požymius dėl naudojimo to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalies prasme.

Šalių reikalavimai

7 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

8 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

9 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo tris ieškinio pagrindus, susijusius su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto, 7 straipsnio 1 dalies b punkto bei 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

Šalių argumentai

- 10 Ieškovė teigia, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas, imamas kaip visuma ir vertinamas kaip toks, neapibūdina paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių.
- 11 Pirmiausia ji ginčija Apeliacinės tarybos teiginį, jog sąvoka „euro“ nurodo geografinę kilmę arba paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių gamybos standartus.
- 12 Iš tikrųjų elementas „euro“ bet kuriuo atveju negali apibūdinti geografinės kilmės, nes pati Europa vartotojams ir juo labiau atitinkamos srities specialistams negali reikšti geografinės kilmės nuorodos. Ieškovė taip pat pabrėžia, kad dėl nuorodos „prancūziška kiauliena“, esančios ant jos parduodamų prekių pakuočių, niekas negali suklysti dėl elemento „euro“ reikšmės.
- 13 Šis sutrumpinimas angliškai kalbančioje visuomenėje dar mažiau būtų suprantamas kaip nuoroda, reiškianti, kad nagrinėjamų prekių gamyba atitinka Europoje galiojančius standartus. Sertifikavimo standartai negalėtų būti priskirti prekių ženklų teisei, o prekių atitikimą šiems standartams vartotojai ir, *a fortiori*, atitinkamos srities specialistai nustatytų pagal nuorodą „EB“. Vadinasi, elementas „euro“ nurodo bendrą Europos valiutą ir geriausiu atveju yra užuomina apie Europą plačiąja prasme.

- 14 Galiausiai ieškovė pabrėžia, kad jeigu Apeliacinės tarybos argumentavimui turėtų būti pritarta, tai sąlygotų draudimą naudoti žodį „euro“ kaip prekių ženklo sudedamąją dalį. Taigi VRDT sutiko įregistruoti prekių ženklą „Euro Ice Cream“ 30 ir 35 klasių prekėms ir prekių ženklą „euro-tea“ 5 ir 30 klasių prekėms. Per posėdį ieškovė, be kita ko, nurodė, kad 2007 m. sausio 23 d. VRDT sutiko įregistruoti vaizdinį prekių ženklą „Europig“ numeriu 4 818 043. Ši registracija, kurios prašė ieškovė, susijusi su prekėmis, tapačiomis prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimoms prekėms.
- 15 Antra, ieškovė teigia, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturėtų būti laikomas apibūdinamuoju tiek, kiek nuoroda „euro“ siejama su terminu „pig“.
- 16 Iš tikrųjų angliškai kalbanti visuomenė kiaulienai apibūdinti naudotą terminą „pork“, o ne terminą „pig“. Vadinasi, tik pavadinimas „european pork“ galėtų būti laikomas apibūdinančiu nagrinėjamas prekes. Termino „pig“ naudojimas geriausiu atveju galėtų būti darančiu užuominą, bet jokiu būdu ne nurodytas prekes apibūdinančiu elementu. Tai patvirtina aplinkybė, kad 2004 m. gruodžio 21 d. prekių ženklas EUROPIG buvo įregistruotas Jungtinėje Karalystėje numeriu 2 380 867 prekėms ir paslaugoms, kurios yra tapatos prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms ir paslaugoms. Taip pat ir pagal analogiją 1988 m. prekių ženklas EUROVEAU buvo įregistruotas Prancūzijoje, nors termino „veau“ reikšmę vartotojas prancūzas suprastų iš karto. Nors VRDT nėra saistoma nacionalinių tarnybų priimtų sprendimų, jie yra rimtas įrodymas, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi apibūdinamojo požymio.
- 17 Ieškovė daro išvadą, kad prekių ženklas EUROPIG, imamas kaip visuma, neturi tikslios, nuolatinės ir tiesioginės reikšmės angliškai kalbančioje visuomenėje ir todėl negali būti laikomas apibūdinamuoju Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme. Priešingai, šis prekių ženklas galėtų būti aiškinamas labai įvairiai. Iš Pirmosios instancijos teismo praktikos matyti, kad, taikant šią nuostatą, galėtų būti atsisakoma registruoti tik tuos žymenis, kurie leistų visuomenei iš karto ir

nesvarstant suvokti vienos iš nagrinėjamų prekių savybių apibūdinimą (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Wrigley prieš VRDT (DOUBLEMINT)*, T-193/99, Rink. p. II-417; 2001 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *DKV prieš VRDT (EuroHealth)*, T-359/99, Rink. p. II-1645 ir 2005 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Deutsche Post EURO EXPRESS prieš VDRT (EUROPREMIUM)*, T-334/03, Rink. p. II-65). Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad turi būti nustatomas ne tik kiekvieno prekių ženklą sudarančio termino, bet ir visumos, kurią jie sudaro, apibūdinamasis pobūdis (2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT, C-383/99 P*, Rink. p. I-6251, 40 punktas).

- 18 VRDT mano, kad atsižvelgiant į tai, kaip suinteresuota visuomenė, tai yra paprastas angliškai kalbantis vartotojas, suvokia elementus „euro“ ir „pig“, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina nagrinėjamas prekes.
- 19 Pirma, kalbant apie elementą „euro“, VRDT tvirtina, kad bent viena jo galima reikšmė nurodo atitinkamą nagrinėjamų maisto prekių savybę, tai yra jų geografinę kilmę. Be to, šis elementas galėtų būti suprastas kaip nuoroda į Europos Bendrijoje kiaulienos produktų gamybai taikomą reglamentavimą.
- 20 Antra, kalbant apie žodinį elementą „pig“, VRDT mano, kad aplinkybė, jog angliškas žodis „pork“ gali atrodyti tinkamiausias nurodant maisto prekes, yra nesvarbi, nes neatmetama, kad terminas „pig“ paprastam angliškai kalbančiam vartotojui reiškia žaliavą, iš kurios gaminami šie maisto produktai.
- 21 Galiausiai kalbant apie sudurtinį žodį „europig“, VRDT pabrėžia, kad aplinkybė, jog tai yra naujadaras, kaip tai konstatavo ir pati Apeliacinė taryba, nereiškia, kad jis savo struktūra yra neįprastas, išgalvotas leksikos elementas.

- 22 Taigi prašomas įregistruoti prekių ženklas yra paprastas dviejų apibūdinamųjų elementų junginys, nesukuriantis išpūdzio, pakankamai besiskiriančio nuo to, kurį sukuria paprastas jį sudarančių elementų derinys. Be to, ieškovė neįrodė, kad sudurtinis žodis „europig“ vartojamas kasdieninėje kalboje ir yra įgijęs atitinkamą reikšmę.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 23 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą atsisakoma įregistruoti „prekių ženklus, sudarytus tikrai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografiniui kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms“. Kita vertus, to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalyje teigiama, kad „1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tikrai dalyje Bendrijos“.
- 24 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas siekia visuomenės interesą užtikrinančio tikslo, reikalaujančio, kad žymenys ir nuorodos, apibūdinantys prekių ar paslaugų, kurių atžvilgiu prašoma registracijos, savybes, galėtų būti laisvai naudojami visų (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-2447, 31 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ellos prieš VRDT (ELLOS)*, T-219/00, Rink. p. II-753, 27 punktas; 2003 m. lapkričio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Quick prieš VRDT (Quick)*, T-348/02, Rink. p. II-5071, 27 punktas ir 2005 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft prieš VRDT (MunichFinancialServices)*, T-316/03, Rink. p. II-1951, 25 punktas; žr. taip pat pagal analogiją 1999 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, Rink. p. I-2779, 25 punktą; 2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, Rink. p. I-1619, 54 ir 95 punktus, bei sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, Rink. p. I-1699, 35 punktą).

- 25 Be to, žymenys, nurodyti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte, negali atlikti pagrindinės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos komercinės kilmės, kad vartotojas, kuris įsigyja prekių ženklu pažymėtą prekę arba paslaugą, vėlesnio įsigijimo metu galėtų pasirinkti tą pačią prekę ar paslaugą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kita, jeigu ji buvo neigiama (minėto sprendimo *ELLOS* 28 punktas).
- 26 Iš tikrųjų Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys ir nuorodos yra tokie, kurie, juos įprastai naudojant, tikslinės visuomenės požiūriu gali žymėti prekę ar paslaugą, kurioms jie yra registruoti, tiesiogiai ar nurodydami kurią nors iš pagrindinių jų savybių (žr. 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Metso Paper Automation prieš VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, Rink. p. II-2383, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 27 Iš to galima daryti išvadą, kad tam, jog žymeniui būtų taikomas šioje nuostatoje nustatytas draudimas, reikia, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotai visuomenei iš karto ir be kitokių svarstymų suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų arba vienos iš jų savybių apibūdinimą (žr. minėto sprendimo *PAPERLAB* 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Kad iš naujadarų ar iš žodžio, kurį sudaro sudėtinių dalių junginys, sudarytas prekių ženklas būtų laikomas apibūdinamuoju Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, nepakanka, kad kiekviena jo sudedamoji dalis būtų pripažinta apibūdinamąja. Pats naujadaras arba žodis taip pat turi būti pripažinti tokiais (žr. minėto sprendimo *PAPERLAB* 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 29 Prekių ženklas, sudarytas iš naujadaro ar žodžio, kurių kiekviena sudedamoji dalis apibūdina prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, savybes, pats savaime apibūdina šių prekių ar paslaugų savybes Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, išskyrus atvejį, jeigu egzistuoja suvokiamas skirtumas tarp naujadaro ar žodžio ir paprastos jį sudarančių dalių sumos. Tai leidžia manyti, kad dėl junginio neįprasto pobūdžio šių prekių ar paslaugų atžvilgiu naujadaras ar žodis sukuria įspūdį, kuris pakankamai skiriasi nuo to, kurį sukuria paprastas jį sudarančių elementų pateikiamų nuorodų derinys, nes jis reiškia daugiau nei jo minėtų elementų sumą. Šiuo atžvilgiu nagrinėjamo žodžio analizė, atsižvelgiant į atitinkamas leksikos ir gramatikos taisykles, taip pat yra svarbi (žr. minėto sprendimo *PAPERLAB* 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 30 Taip pat reikia priminti, kad žymens apibūdinamasis pobūdis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant į suinteresuotosios visuomenės suvokimą ir į atitinkamas prekes bei paslaugas (žr. minėto sprendimo *MunichFinancialServices* 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 31 Šiuo atveju prekės, kurioms buvo pateikta paraiška įregistruoti, yra „mėsa, paukštiena (mėsa); žvėriena; mėsos ekstraktai; konservuoti pagaminti mėsos ir (arba) daržovių patiekalai, konservuota mėsa; dešrelės; dešros; mėsos gaminiai; rūkyti gaminiai; kumpis; lašiniai; spirgai“, priklausantys 29 klasei, bei „pyragai su mėsa; pyragai (konditerijos gaminiai)“, priklausantys 30 klasei.
- 32 Kalbant apie visuomenę, pagal kurią reikia vertinti nagrinėjamą absoliutų atmetimo pagrindą, ją sudaro, kaip ginčijamo sprendimo 10 punkte nurodė Apeliacinė taryba ir to nepaneigė ieškovė, paprastas angliškai kalbantis vartotojas. Iš tikrųjų prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės, skirtos tiek atitinkamos srities specialistams, tiek galutiniams vartotojams, yra įprasto vartojimo prekės, o nagrinėjamą žymenį sudaro iš anglų kalbos kilę terminai.

- 33 Todėl reikia išnagrinėti, ar šios visuomenės požiūriu egzistuoja pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys tarp žymens EUROPIG ir prekių, kurioms prašoma jį įregistruoti.
- 34 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad, kaip teisingai nurodė Apeliacinė taryba, žymenį EUROPIG sudaro trumpinio „euro“, kurio viena iš galimų reikšmių yra susijusi su būdvardžiu „européen“, ir termino „pig“, reiškiančio kiaulę, junginys. Ši žymenį taip pat sudaro tik nuorodos, kurios gali būti naudojamos tam tikroms nagrinėjamų prekių savybėms žymėti. Susietas su šiomis prekėmis šis žymuo suinteresuotos visuomenės gali būti suvoktas kaip nuoroda, jog tai yra Europoje pagaminti kiaulienos produktai. Šios išvados nepaneigia aplinkybė, kad, kaip teigia ieškovė, „euro“ ar „pig“ elementai gali turėti kitas reikšmes.
- 35 Be to, naujadaras „europig“ yra ne neįprastos, o, atsižvelgiant į dabartines anglų kalbos leksikos taisykles, dažnai pasitaikančios struktūros. Taigi prašomas įregistruoti prekių ženklas tikslinei visuomenei nesukelia įspūdžio, kuris pakankamai skirtųsi nuo to, kurį sukelia paprastas jį sudarančių žodinių elementų sujungimas, kad galėtų pakeisti jo reikšmę ar prasmę.
- 36 Iš to matyti, kad tarp žymens EUROPIG kaip visumos ir paraiškoje įregistruoti nurodytų prekių yra pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys.
- 37 Nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų negali paneigti šios išvados.

- 38 Pirmiausia reikia atmesti argumentą, kad kiauliena angliškai yra nusakoma žodžiu „pork“, o ne „pig“, nes gyvūnų rūšis, iš kurios gaunama kiauliena, apibūdinama būtent šiuo pastaruoju žodžiu, ir kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas apibūdinamosiomis laiko nuorodas, susijusias su prekės savybėmis, pavyzdžiui, žaliava, iš kurios gaminama prekė.
- 39 Be to, argumentas, pagal kurį terminas „euro“ negali būti suprantamas kaip prekių geografinės kilmės nuoroda dėl to, kad ant pakuotės yra nuoroda „porc français“, neturi reikšmės. Pateikdama šį argumentą ieškovė nurodo sąlygas, kuriomis ji ketina prekiauti savo prekėmis. Taigi žymens apibūdinamasis požymis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme turi būti vertinamas konkrečiai kiekvienos prekių ir (arba) paslaugų, nurodytų paraiškoje įregistruoti, kategorijos atžvilgiu. Todėl vertinant žymens apibūdinamąjį požymį konkrečios prekių ir (arba) paslaugų kategorijos atžvilgiu nesvarbu, ar nagrinėjamo prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo ketina įgyvendinti ar įgyvendina tam tikrą prekybos koncepciją (žr. šiuo klausimu 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (TELE AID)*, T-355/00, Rink. p. II-1939, 42 punktą; sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (CARCARD)*, T-356/00, Rink. p. II-1963, 46 punktą ir sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (TRUCKCARD)*, T-358/00, Rink. p. II-1993, 47 punktą).
- 40 Toliau kalbant apie ieškovės argumentą, pagal kurį VRDT įregistravo keletą prekių ženklų, kuriuos sudaro žodinis elementas „euro“, ir vaizdinį prekių ženklą „Europig“, pakanka prisiminti kad, remiantis nusistovėjusia Bendrijos teismų praktika, sprendimai dėl žymens įregistravimo Bendrijos prekių ženklu, kuriuos Apeliacinės tarybos priima remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turėtų būti vertinamas remiantis tik Bendrijos teismų pateiktu šio reglamento išaiškinimu, o ne ankstesne Apeliacinių tarybų praktika (2005 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, Rink. p. I-7975, 47 punktą ir 2002 m.

spalio 9 d. Pirmosios instancijos sprendimo *Glaverbel prieš VRDT (Stiklo plokštės paviršius)*, T-36/01, Rink. p. II-3887, 35 punktas).

- 41 Bet koku atveju akivaizdu, kad ieškovės minimi registracijos atvejai yra susiję su vaizdiniais prekių ženklais, o tai yra sąlyga, galinti pakeisti vertinimą dėl galimybės registruoti žymenį. Iš tikrųjų papildomas vaizdinis elementas gali pakeisti prekių ženklo kaip visumos suvokimą.
- 42 Galiausiai kalbant apie argumentą dėl prekių ženklo EUROPIG registracijos Jungtinėje Karalystėje ir prekių ženklo EUROVEAU registracijos Prancūzijoje pakanka prisiminti, kad prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, kurią sudaro taisyklių sistema, kuria siekiama jai būdingų tikslų, ir jos taikymas nepriklauso nuo nacionalinių sistemų (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas). Todėl žymens tinkamumas būti įregistruotam kaip Bendrijos prekių ženklui turi būti vertinamas remiantis tik atitinkamais teisės aktais. VRDT ir atitinkamu atveju Bendrijos teismui nėra privalomi, net jeigu jie ir gali į juos atsizvelgti, valstybėse narėse priimti sprendimai, ypač tie, kuriais pripažįstamas minėto žymens tinkamumas būti įregistruotam, ir taip yra net tuomet, jei šie sprendimai buvo priimti taikant nacionalinius teisės aktus, kurie suderinti su 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos pirmąja direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1), arba priimti valstybėse, priskiriamose kalbinei zonai, iš kurios kilęs nagrinėjamas žodinis žymuo (žr. šia prasme 2006 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Telefon & Buch prieš VRDT – Herold Business Data (WEISSE SEITEN)*, T-322/03, Rink. p. II-835, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 43 Atsizvelgiant į tai, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, turi būti atmestas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

- 44 Anot ieškovės, prašomas įregistruoti prekių ženklas turi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. Iš tikrųjų ne tik pavadinimas „europig“ yra neįprastas mėsos sūdyimo sektoriuje, bet ir joks ieškovės konkurentas nenaudoja šio pavadinimo prekėms, kurios yra tapačios arba panašios į prekių ženklo paraiškoje nurodytas prekes, žymėti.
- 45 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas primena, kad kaip aiškiai matyti iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies, žymuo negali būti registruojamas kaip Bendrijos prekių ženklas, jeigu yra bent vienas absoliutus atmetimo pagrindas (2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 29 punktas).
- 46 Taigi šiuo atveju nereikia nagrinėti šio pagrindo, nes pirmasis pagrindas atmetamas.
- 47 Galiausiai, remiantis nusistovėjusia Pirmosios instancijos teismo praktika, žodinis prekių ženklas, apibūdinantis prekių ar paslaugų savybes Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, dėl šios aplinkybės tų pačių prekių ar paslaugų atžvilgiu neišvengiamai neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme (žr. 2005 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Wieland-Werke prieš VRDT (SnTEM, SnPUR, SnMIX)*, T-367/02–T-369/02, Rink. p. II-47, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 48 Tokiomis aplinkybėmis antrasis pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, bet kokiu atveju negali būti priimtas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 49 Ieškovė teigia, kad priešingai nei nusprendė Apeliacinė taryba, prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamųjų požymių dėl naudojimo pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį.
- 50 Šis naudojimas įrodytas dokumentais, kuriuos ji pateikė per procedūrą VRDT. Aplinkybė, kad šiuose dokumentuose minimas prekių ženklas, priešingai nei prašomas įregistruoti prekių ženklas, yra vaizdinis, nėra nulemianti, nes pavadinimas „europig“ prekyboje naudojamas žodžiu ir taip įgijo nuo jo grafinio pavaizdavimo nepriklausančius skiriamuosius požymius.
- 51 VRDT tvirtina, kad prekių ženklas gali būti įregistruotas taikant šią nuostatą tik tam tikromis sąlygomis. Iš tikrųjų tam, kad prekių ženklas būtų laikomas įgijęs skiriamųjų požymių dėl naudojimo, reikia, kad didelė visuomenės dalis dėl šio prekių ženklo galėtų identifikuoti konkrečios įmonės pagamintas prekes. Be to, šie skiriamieji požymiai turi būti įrodyti didelėje Bendrijos dalyje, kurioje minėtas prekių ženklas jo neturėjo Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir d punktų atžvilgiu.
- 52 Taigi, remiantis ieškovės pateiktais dokumentais, neįmanoma nustatyti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamųjų požymių dėl naudojimo. Pirmiausia, ant šių dokumentų nenurodyta data ir jie yra vėlesni nei paraiška įregistruoti, antra, jie susiję su prekių pardavimais tose geografinėse teritorijose, kuriose anglų kalba nėra oficiali kalba, ir, trečia, juose nurodomas tik vaizdinis

žymuo, besiskiriantis nuo prašomo įregistruoti prekių ženklo, arba įmonės pavadinimas. Bet kuriuo atveju, šie dokumentai, pagal kuriuos neįmanoma nustatyti prekių, kurios pardavinėjamos pažymėtos šiuo prekių ženklu, rinkos dalies, neįrodo, kad angliškai kalbanti visuomenė supranta žymenį kaip kilmės nuorodą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 53 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai, numatyti minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose, neprieštarauja prekių ženklo registracijai, jei dėl naudojimo jis įgijo skiriamųjų požymių prekių ir paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu.
- 54 Iš šios nuostatos galima daryti išvadą, kad žymenys arba prekių ženklai gali įgyti skiriamųjų požymių dėl naudojimo, nepaisant to, kad jiems nebūdingi skiriamieji požymiai.
- 55 Iš Bendrijos teismų praktikos, susijusios su Direktyvos 89/104 3 straipsnio 3 dalies išaiškinimu, kurios norminis turinys iš esmės tapatus Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies norminiam turiniui, matyti, kad prekių ženklo skiriamiesiems požymiams dėl naudojimo įgyti reikia, kad bent didelė atitinkamos visuomenės dalis dėl prekių ženklo atitinkamas prekes ar paslaugas skirtų kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės. Tačiau aplinkybės, kai skiriamųjų požymių įgijimo dėl naudojimo sąlyga gali būti laikoma įvykdyta, negali būti nustatomos remiantis tik bendrais ir abstrakčiais duomenimis, kaip antai konkrečia procentine išraiška (žr. šia prasme minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 52 punktą ir 2002 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Philips*, C-299/99, Rink. p. I-5475, 61 ir 62 punktus; taip pat žiūrėti, kalbant apie Reglamentą Nr. 40/94, 2004 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocermex prieš VRDT (Alaus butelio forma)*, T-399/02, Rink. p. II-1391, 42 punktą).

- 56 Pagal Teisingumo Teismo praktiką siekiant įvertinti skiriamųjų požymių įgijimą dėl naudojimo, reikia atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip antai prekių ženklo užimama rinkos dalis, jo naudojimo dažnumas, geografinis paplitimas ir trukmė, įmonės investicijų, skirtų jo reklamai, dydis, tai, kiek yra suinteresuotųjų asmenų, kurie dėl prekių ženklo prekes ar paslaugas atskiria kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės. Šiuo atžvilgiu tinkami įrodymai yra prekybos ir pramonės rūmų ar kitų profesinių asociacijų pareiškimai (minėto sprendimo *Alaus butelio forma* 44 punktą; taip pat žr. šiuo klausimu ir pagal analogiją minėto sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 51 punktą ir minėto sprendimo *Philips* 60 punktą).
- 57 Atsižvelgiant į tuos veiksnius reikia išnagrinėti, ar šioje byloje Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį teigdama, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas negali būti įregistruotas taikant šią nuostatą.
- 58 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad ant visų ieškovės pateiktų dokumentų, kuriuos iš esmės sudaro sąskaitos faktūros ir prekyboje naudojami lankstinukai, nenurodyta data arba jie yra vėlesni nei paraiškos įregistruoti prekių ženklą EUROPIG pateikimo data, tai yra 2004 m. gegužės 4 diena. Be to, remiantis šiais dokumentais, susijusiais su pardavimu ne angliškai kalbančiose teritorijose, negalima daryti išvados, kad bent jau didelė atitinkamos visuomenės dalis dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo atitinkamas prekes ar paslaugas skiria kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės.
- 59 Taigi Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad ieškovės pateiktų dokumentų nepakanka, kad būtų įrodytas prekių ženklo skiriamųjų požymių įgijimas.

- 60 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu susijęs ieškinio pagrindas taip pat turi būti atmestas.
- 61 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 62 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Legal

Vadapalas

Wahl

Paskelbta 2007 m. birželio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

H. Legal